

Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at dersom det fordres, at Beboerne dernede skulle ikke alene afgive gratis Jord og overtage Vedligeholdelsen af Vejene, som føre til Holdepladsen, men tillige udrede Omkostningerne ved Opførelsen af de nødvendige Bygninger, Anlæg af Skiftespor og Lønning af det nødvendige Mandskab, ville disse Udgifter stige til en saadan Højde, at de ville være uoverkommelige for Beboerne. Man har da heller ikke stillet saa strenge Forordringer, naar man tidligere paa den samme Bane har anlagt Holdepladser. Jeg skal pege paa to ganske nærliggende Tilfælde. Der blev for nogle Aar siden oprettet en Holdeplads ved Gadstrup og i Fjor oprettet en ved Lille Skjensved, begge to mellem Roskilde og Køge. Afstandene mellem de nærmest liggende Stationer vare ingenlunde større, snarere noget mindre end Afstanden mellem Lundby og Vordingborg. Men paa begge disse Steder stillede man kun den Fordring, man almindelig stiller, nemlig at der skal afgives gratis Jord, og at Kommunerne skulle overtage Anlæg og Vedligeholdelse af de nødvendige Veje. Intet af disse Steder havde man i Forvejen oprettet Billetsalgssteder, saa det viser sig, at man i disse to Tilfælde har fraveget Regelen. Jeg tror, at dersom man undersøger Forholdene, vil det vise sig, at der paa Strækningen mellem Lundby og Vordingborg er fuldt saavel Anledning til Anlæg af en Holdeplads som paa de to nævnte Steder. Der er en tæt Befolkning der nede, og det er en produktionsdygtig Befolkning. Afstanden er, som jeg nævnte, lige saa stor eller større, og jeg er vis paa, det er rigtigt, naar jeg siger, at dersom man nu skulde have anlagt en Bane der, vilde man absolut have lagt en Holdeplads paa det nævnte Sted i Nærheden af Ringkølle. Dersom nu Beboerne atter fremkomme med et Andragende i den Retning, jeg her har antydnet, vil jeg endnu en Gang anmode den højtærede Minister om at stille sig saa velvilligt, som det er muligt, og jeg turde maaske føje det Ønske til, at intet Hensyn til Tantiemen noget Sted paa den Vej, Anlægget skal passere, vil lægge sig hindrende i Vejen for, at der kan naas en Overenskomst, som baade Befolkningen og Statsbanerne kunne være tjente med. Ved Siden af alle de gode Sider, som Tantiemen aabenbart har, har den nemlig ogsaa den uheldige Side, at den kan være en Hindring for, at nyttige og nødvendige Anlæg

komme paa de Steder, hvor det tiltrænges, men jeg holder mig overbevist om, at baade den højtærede Minister og det høje Ting ville vaage over, at sligt ikke finder Sted.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves til, at Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) faar Ordet for tredje Gang ved denne Sags Forhandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det ærede Medlem har da Ordet.

Neergaard: Det skal blive for ganske faa Ord. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) angreb en Udtalelse af mig angaaende Forsvarskommissionen. Det ærede Medlem havde i høj Grad misforstaaet denne Udtalelse, idet den paa ingen Maade gik ud paa, at jeg beklagede mig over, at jeg og ligesindede, hvis Forsvarskommissionens Betænkning ikke blev færdig inden Valgene, ikke havde paa det rene, hvad vi skulde sige til vore Vælgere. Jo, det skulle vi nok komme ud af, men min Betragtning var en helt anden. Min Betragtning var den, at hvis Forsvarskommissionens Betænkning ikke blev færdig inden Valgene, vilde dette Spørgsmaal uhjælpeligt blive draget ind i Valgkampen, blive et storpolitisk Spørgsmaal af første Rang under Valgbævegelsen, og derved vilde den sidste Rest af, hvad der var Formaalet med Kommissionens Nedsættelse, nemlig at give Tid og Lejlighed til en nogenlunde saglig og lidenskabsløs Drøftelse af denne Sag, gaa tabt. Derved vilde Spørgsmaalet, som jeg udtrykte mig, blive ganske pulveriseret af Partipolitik. Dette var og er min Grund til at ønske, at denne Betænkning maatte fremkomme inden Valgene, og det er, som det ærede Medlem ser, noget ganske andet end det, han fik ud af det.

Det ærede Medlem udtalte en meget god Sætning, den nemlig, at naar vi nu skulde se saa vidt som muligt at samarbejde her inde om de Opgaver, som nu ligge for, skulle vi ikke fortabe os for meget i Fortidens Strid, og det ærede Medlem udtalte nogle Ord derom, som vistnok, tror jeg, vare forholdsvis forsonligt og velvilligt mente. Saaledes har jeg opfattet det, og jeg tror ogsaa, at jeg opfattede det ærede Medlems Tendens rigtigt. Men det ærede Medlem havde ikke ved denne Lejlighed nogen ganske lykkelig Haand, thi han kom jo til at rippe